

[6th August 1963]

(2) ELECTION TO THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS FOR 1963-64.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That, with reference to Rule 173 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. Speaker to elect fourteen members to be members of the Committee on Public Accounts for the year 1963-64.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That, with reference to Rule 173 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. Speaker to elect fourteen members to be members of the Committee on Public Accounts for the year 1963-64.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: In accordance with the regulations framed by me for holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 11 a.m. on Thursday, the 8th August 1963, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee on Public Accounts should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on Thursday the 8th August 1963. I also fix 11 a.m. on Saturday the 10th August 1963, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, viz., Fourteen, a poll will be taken on Monday, the 12th August 1963 between the hours 9 a.m. and 1 p.m.

IX. GOVERNMENT RESOLUTIONS.

1. RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (FIFTEENTH AMENDMENT BILL, 1963.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India proposed to be made by the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the House of Parliament”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்தில் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு நிறைவேற்றப்பட்ட திருத்தங்கள், மாநில சட்ட மன்றங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்ற நிலையிலே, ‘ராடிஃபிகேஷனுக்’காக இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை இச் சபை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று தான் இப்பொழுது நான் பிரேரேபித்த தீர்மானம் கூறுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: On a point of order, Sir. The Hon. the Leader of the House has moved for the ratification of the Bill which contains amendments to as many as 10 Articles, in addition to the amendments to the Schedule. Some of the Articles do require ratification by this House. Some of the Articles

[6th August 1963] [Sri M. Kalyanasundaram]

do not require ratification, as Parliament has got absolute powers and such Articles are included within this Bill. The whole Bill is sent to us. The resolution is also before us for the ratification of the whole Bill including the Articles which do not require ratification by this House. May I take it Sir, that the Members of this House have the right to touch all the points which are covered by the Bill.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து சரியானதுதான். எல்லா 'ஆர்டிகிள்' களுமே சட்ட மன்றங்களினுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டுமென்ற அடிசியம் இல்லாததான். சில அங்கீகாரம் பெற வேண்டும். சில அங்கீகாரம் பெற வேண்டியதில்லை. இருந்தாலும், எல்லாவற்றையும் சேர்த்தே, மொத்தமாக, அங்கீகாரத்திற்கு விட்டுவிடலாம் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றம் கூட, மொத்தமாக, எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லலாம், அல்லது 'ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம்' என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால், 'ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, இன்னொரு திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம்' என்று சொல்ல முடியாது. திருத்த மசோதா முழுவதும் சபை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருப்பதால், அதில் அடங்கியிருக்கும் பிரிவுகள், திருத்தங்கள். ஆகியவைகளைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை என்று தான் நான் கூறுவேன். இதில் ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு இடமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member pressing the point of order ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am not pressing the point of order.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தத் திருத்த மசோதாவில் இருக்கும் முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் நான் குறிப்பிடுகிறேன். ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் 60 வயது வரைதான் பதவி வகிக்கலாம். பிறகு ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இப்போதைய அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது. ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் 62 வயது வரையில் பதவியில் இருக்கலாம் என்று இந்தத் திருத்த மசோதாவின் 4-வது ஷரத்து கோருகிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகள் 65 வயது வரையில் பதவியில் இருக்கலாம் என்றும், இராஜ்ய ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் 60 வயது வரைதான் பதவியில் இருக்கலாம் என்றும் இப்போதைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதை மாற்றி, இராஜ்ய ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் 62 வயதுவரை உத்தியோகத்தில் இருக்கலாம் என்று இந்தத் திருத்த மசோதாவின் 4-வது ஷரத்து கோருகிறது. இது ஒரு முக்கியமான திருத்தம் ஆகும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [6th August 1963]

மற்றொரு திருத்தத்தின்படி, ஹைகோர்ட் நீதிபதியிவுடைய வயதைப்பற்றிய பிரச்சினை ஏற்பட்டால், சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பிரதம நீதிபதியைக் கலந்துகொண்டு ஜனாதிபதி அவர்கள் முடிவு செய்வார்கள். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் எவ்வாறு நடந்து கொள்வது என்பது பற்றி அரசியல் சட்டத்தில் ஒன்றும் இதுவரை குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் அது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

ஒரு மாநில ஹைகோர்ட் நீதிபதி மற்றொரு மாநில ஹைகோர்ட்டுக்கு மாற்றப்படலாம் என்று இருக்கிறது. அப்படி மாற்றப்படும் போது, அவருக்குச் சில அசௌகரியங்கள் ஏற்படலாம். அதற்காக, அவருக்குச் சம்பளத்தோடு 'காம்பன்ஸேடரி அலவன்ஸ்' கொடுக்க இப்போதைய சட்டத்தில் இடம் இல்லை. ஆகவே, 'காம்பன்' ஸேடரி அலவன்ஸ்' கொடுக்க 5-வது திருத்தம் அனுமதிக்கிறது.

ஓய்வு எடுத்துக்கொண்ட ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள், அவசியமானால், மீண்டும் ஹைகோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படலாம், ஹைகோர்ட்டில் அவர்கள் பணியாற்றலாம் என்று 7-வது திருத்தம் கோருகிறது. இதுவரை அதற்கு இடமில்லாமல் இருந்தது. சில சமயங்களில் அவசியம் ஏற்படலாம் என்று தோன்றியதால் அதற்கும் இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் இடம் அளிக்கப்படுகிறது.

ஒரு மாநில ஹைகோர்ட் ஒரு வழக்கிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்மென்றால் மற்ற மாநிலத்தில் இருக்கும் ஒருவருக்குச் சம்மன் அனுப்பி, வரவழைக்க வேண்மென்றால்; ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்கிற நிலை இருக்கிறது. 'ரிட்' பெடிஷன் போட்டாலும் "ஜூ ரிஸ்டிக்ஷன்" இல்லை என்கிற தடை இருக்கிறது. அந்தத் தடையை நீக்கிவிட வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு வழக்கு ஏற்பட்டால், அந்த வழக்கு சம்பந்தமாக அந்த மாநிலத்திற்கு வெளியிலேயும் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்ற வகையில் இப்பொழுது திருத்தம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 311-வது பிரிவில், உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்களுடைய உரிமைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே தெளிவு வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு ஏற்பட்டது. அதையொட்டி, திருத்த மசோதாவின் 10-வது ஷரத்தின் மூலம் இந்தப் பிரிவு மாற்றி அமைக்கப்படுகிறது.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தலைவர் விடுமுறை எடுத்துக்கொண்டால், அல்லது வேறு காரணத்தினால் அந்தப் பதவியில் பணியாற்ற முடியவில்லையென்றால், அந்தப் பதவிக்குத் தற்காலிகமாக யாரை நியமிப்பது என்பது பற்றி சட்டத்தில் இடமில்லை. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் தலைவரை நியமிப்பதற்கு 11-வது திருத்தம் வகை செய்கிறது. இவைதான் முக்கியமான திருத்தங்களாகும்.

6th August 1963]

MR. SPEAKER : Resolution moved—

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the Houses of Parliament. ”

* திரு. எஸ். மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி, இந்த மன்றத்தினுடைய ஆதரவையும் பெறுவதற்காக இங்கே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தங்களிலே முக்கியமாக இரண்டு திருத்தங்களை நாம் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். முதலாவதாக, ஏற்கெனவே நீதிபதியாகப் பணியாற்றிய ஒருவருடைய வயதைப்பற்றி ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால், யார் அந்தத் தகராறைத் தீர்த்து வைப்பது, அந்த வயதை யார் முடிவாக நிர்ணயிப்பது என்ற பிரச்சனை பாராளுமன்றத்திலே எழுப்பப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்ட பிரச்சனையாகும். இந்தக் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் ஆசைப் படுகிறேன். இன்றையதினம் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனுக்குச் சில உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனி மனிதனுடைய உரிமையைப் பறிப்பது யாராக இருந்தாலும் அந்த மனிதன் தன்னுடைய உரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள நீதி மன்றத் திற்குச் செல்ல முடியும். அத்தகைய உரிமை அரசியல் சட்டத்திலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையை நிலை நாட்டுவதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொல்வது தவறான செய்தியாகும். இந்தத் திருத்தத்தினால் என்ன சாதகம் ஏற்படும் என்பதைப் பாராளுமன்றப் பேச்சுகளில் இருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். வயதைப் பற்றி ஒரு தகராறு ஏற்பட்டுவிட்டால் அந்த நீதிபதியை நீதி மன்றத்தில் நிறுத்தாமல் இதுபற்றி மக்களிடத்தில் ஒரு பிரச்சனை எழாதவாறு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்ற காரணத்தினால் தான் இதைப் பற்றி ஆட்சியில் உள்ளவர்களே ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும். நமது குடியரசின் தலைவரே அதை முடிவு செய்யலாம் என்று அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஆட்சியில் எந்தக் கட்சி இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் ஆதரவு பெற்றவரே, அந்தக் கட்சியின் பிரதிநிதியே நமது குடியரசின் தலைவராக இருக்கிறார். இந்தத் திருத்தத்தில் நான்காவது பகுதியில் உயர் நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு “after consultation with the Chief Justice of India” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில் கூட தலைமை நீதிபதியின் கருத்தைத் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பின்னர் நமது குடியரசுத் தலைவர் ஒரு முடிவிற்கு வருவார் என்று விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர்களுக்கு முள்ள தொடர்பை வைத்துப் பார்த்தால் ஒரு தனிப்பட்ட நீதிபதியின் மேல் அரசாங்கம் பழி வாங்கவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் எத்தகைய ஒரு கட்டம் வருமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சாதாரணமாக இத்தகைய ஒரு நிலைமை

12-80
p.m.

[திரு. எஸ். மாதவன்] [6th August 1963]

ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்குச் சரியான விளக்கம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 311-ஆவது விதியைப் பொறுத்த அளவிற்கு 1935-ஆம் ஆண்டு கவர்மெண்ட் ஆப் இந்தியா ஆக்டின்படி இந்த உரிமை 210 ஆவது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட உரிமை பெரும்பாலும் அப்படியே நமது அரசியல் சட்டத்தில் 311-ஆவது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையை இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே நமது அரசாங்கம் பறிக்க வேண்டிய காரணம் என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்ட மனிதனுக்குள்ள உரிமையைவிட, தனிப்பட்ட தொழில் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திக்குள்ள உரிமையைவிட அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்குள்ள உரிமை மிகக் குறைவு. அப்படி இருக்க ஏற்கனவே வெள்ளைக்காரர்களாலேயே கொடுக்கப்பட்ட உரிமையை, இதுவரையில் நமது குடியரசுச் சட்டத்திலேயும் அளிக்கப்பட்டு வந்த உரிமையைப் பறிப்பதற்கு இதைத் திருத்த வேண்டிய காரணம் என்ன? பாராளுமன்றத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கங்கள் எல்லாம் ஏதோ 1957-ஆம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட நீதி மன்றத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இப்போது இது திருத்தப்படுவதாகச் சொன்னது தான். ஆனால் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 1957-ஆம் ஆண்டு தலைமை நீதிமன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பிலே மிகத் தெளிவாக அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய உரிமைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்புக்கும், அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்களே, இந்தத் திருத்தத்திற்கும் எத்துணை வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையில் 311-வது விதிப்படி அரசாங்கம் நடைபெறவேண்டும். ஒரு அரசாங்க சிப்பந்தி மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதென்றால் அதைப்பற்றி அவரிடமும் விளக்கம் கேட்டு, அதுபற்றி தீர விசாரித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இந்த ஷரத்தின்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற அதிகாரம் நிச்சயமாக அரசாங்க சிப்பந்தியின் உரிமையைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி முன்பு கொடுக்கப்பட்ட உரிமையைக் கூட தங்களுடைய சௌகரியத்திற்காக, ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் திருத்தம் செய்து கொள்வது என்று வந்தால் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு எந்த ஒரு விதமான உத்தரவாதமும் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட உரிமையைப் பறிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஜனநாயக அடிப்படையில் தங்களுக்குள்ள மெஜாரிட்டி பலத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது என்று வந்தால் அது ஜனநாயக அமைப்பையே குலைத்துவிடும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6th August 1963] [திரு. எஸ். மாதவன்]

இன்னொரு கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தலைமை நீதி மன்றம் தெரிவித்த கருத்துக்கும், அரசியல் சட்டம் 311-ஆவது பிரிவிலே செய்யப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தத்திற்கும் எவ்வளவு வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை விளக்க வேண்டும். அதை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலும் வைக்க வேண்டும் மக்களிடத்திலும் வைக்கவேண்டும். குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே, டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சராக இருந்தவர்களே வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை விளக்க வேண்டும். அதை கூட இந்தத் திருத்தம் மக்களுடைய உரிமையைப் பறிக்கிறது என்ற கருத்தைப் பாராளு மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இத்தகைய ஒரு திருத்தம் இன்றைய தினம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றால், இது தங்கள் கட்சிக்குள்ள பலத்தைக்கொண்டு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற போக்கைத்தான் காட்டுகிறது. ஆகவே இத்தகைய திருத்தம் கொண்டு வந்து அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கக் கூடாது என்று நமது அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்திற்கு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நீதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் திருத்தத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்காமல் இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன். இந்தத் திருத்தம் மிகவும் ஆட்சேபணைக்குரியது. பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றி இருக்கலாம். பார்லிமெண்டில் இது பற்றி எழுப்பப்பட்ட ஆட்சேபணைகளை எல்லாம் புறக்கணித்து இந்தத் திருத்த மசோதாவைத் தயாரித்து நம்முடைய அங்கீகாரத்தையும் கோரி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதில் பல பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அபிப்பிராய பேதத்திற்கு இடமில்லாத பிரிவுகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் எந்த அளவுக்கும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத பிரிவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 311-வது பிரிவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம், அதன் விவரங்கள் ஆகியவற்றைப் பின்னால் விளக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னால் இதில் இரண்டுவித அபிப்பிராயங்களுக்குரிய பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். உயர் நீதி மன்ற நீதிபதிகள் ஓய்வு பெறும் வயதை 60-ல் இருந்து 62-ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகள் 65 வயது வரை இருக்கலாம் என்று ஏற்கனவே இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயது 60-ல் இருந்து 62-ஆக உயர்த்தப்பட்டது ஆட்சேபிக்கக் கூடியதல்ல. ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகளுக்கும் உயர் நீதி மன்ற நீதிபதிகளுக்கும் இடையே மூன்று வருஷ வித்தியாசம் இருக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? எந்த அடிப்படையில் இந்த வித்தியாசத்துடன் வயது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதனால் ஏற்படக் கூடிய ஒழுங்கினங்களைப் பற்றிப் பார்லிமெண்ட்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [6th August 1963]

சரியானபடி பரிசீலிக்கத் தவறி இருக்கிறது என்பதை நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உயர் நீதி மன்ற நீதிபதிகளுக்கு 65 வயது என்று நிர்ணயித்திருப்பதற்கு அமைச்சர்கள் என்ன காரணம் கூறுகிறார்கள்? உயர் நீதி மன்ற நீதிபதிகளை சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமித்தால் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முன் வருவதில்லை. ஆகவே, மூன்று வருஷம் அதிகம் சர்வீஸ் கிடைக்குமென்ற காரணத்தினால் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி பதவியை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வருகிறார்கள் என்ற ஒரு காரணத்தைத்தான் அமைச்சர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது சரியான காரணமாக இருக்க முடியாது. உயர்நீதி மன்றத்திலிருந்து நீதிபதிகளை சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு நியமிக்கும்போது அவர்களுடைய திறமை அடிப்படையில், அதுபவத்தின் அடிப்படையில் நியமிக்கும் போது அவர்களும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்களாகிறார்கள். ஆகவே, பிரத்தியேகமாக அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருப்பது சரியல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

இன்னொரு திருத்தம், உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளை ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றுவது என்பது. இதை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் தேசிய ஒருமைப்பாடு நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று ஒத்துக் கொள்ளலாம். இந்தத் திருத்தம் அந்த ஒரு நோக்கத்தோடு இருக்குமானால் கட்டாயம் ஆட்சேபணைக்கு இடம் இல்லை. ஆனால் இப்படி ஒவ்வொரு துறையையும் அந்த ஒருமைப்பாடு நோக்கமென்று கூறி நீதிபதிகளை ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றுவதை மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகக் கொண்டு போவது என்பது சரியாக இருக்குமா, அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடிய நோக்கங்களில் தவறுகள் ஏற்படாதா என்பதுதான் நான் கேட்கக் கூடிய கேள்வி. ஒற்றுமை நோக்கத்திற்காக இந்த ஏற்பாட்டை வரவேற்றாலும், வேண்டாத ஜட்ஜுகள், நிர்வாகத்திற்கு எதிரான தீர்ப்புகளை அளிக்கின்ற நீதிபதிகள் ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றப்பட மாட்டார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் எங்கே இருக்கிறது? நீதிபதிகள், தங்கள் வயதான காலத்தில் வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டால் என்ன பண்ணுவது என்ற காரணத்திற்காக நிர்வாகத்திற்குத் தலை சாய்ந்து கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று நான் கருதுகிறேன். நான் இதைக் கூறுவதால் இதை ஆட்சேபிப்பதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த அதிகாரம் நல்ல நோக்கத்தோடு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிகவும் தகராறுக்குரிய பிரச்சனை மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் கீழ் பணி புரியும் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய உரிமை பறிக்கப்படுவதாகும். அவர்கள் தாங்கள் சூற்றவானிகள் அல்ல என்று சொல்வதற்கான சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்கு இரண்டு முறை

6th August 1963] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

உண்டு. ஒன்று, அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு, குற்றங்களின் ஜாபிதா கொடுக்கப்பட்டு அந்தக் குற்றங்களை ஆட்சேபிப்பதற்கும், அதை நிரூபிப்பதற்குமான சாட்சியங்களை விட்டுக் குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனை. அதன் பிறகு என்னென்ன குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டனவோ அதற்கான தண்டனை எவ்வளவு என்று சொல்லி அதற்கான காரணங்களைக் காட்டுவது. இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்கள் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இதுவரை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் விஷமமாகத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்களுடைய வாதத்தைப் பார்க்கும்போது, பார்ப்பதற்கு விஷமமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அடியிலே விஷம் இருக்கிறது. இதுவரை இரண்டாவது கட்டமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பம், உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது கட்டத்தில், குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு “இன்ன தண்டனை—வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவது அல்லது பதவியிலிருந்து தாழ்த்தப்படுவது என்ற தண்டனை கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது, உன்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?” என்று கேட்கக் கூடிய சர்ந்தர்ப்பத்தை கொடுக்காமல் அவர்களுடைய உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரி ஒரு முடிவுக்கு வருவாரோயானால், அந்த முடிவு தவறானது என்று அவர் முன்னிலையிலேயே சொல்வதற்கான சர்ந்தர்ப்பம் இருந்தது இப்போது எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அந்த தண்டனைக்கு ஆதாரமாக இருந்த முடிவுகளைப் பற்றி ஆட்சேபித்து எழுத வேண்டுமானால் அதனை அப்பீல் பண்ணும் அதிகாரிகளிடந்தான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். தண்டனை வழங்கிய அதிகாரி முன்னே அதனை எடுத்துச் சொல்லும் உரிமை தற்போது எடுக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அநீதி அதிகரிக்குமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. இந்த இரண்டாவது கட்ட உரிமை மிகவும் அடிப்படையானது. முதலில் கொடுக்கப்பட்ட உரிமை செஷன்ஸ் கோர்ட்டுக்குக் ‘கமிட்’ பண்ணுவதற்கு முன்னால் உள்ள உரிமை. இரண்டாவது செஷன்ஸ் கோர்ட்டு எடுத்துக் கொண்ட பின் உள்ள ‘டிபென்ஸ்’ உரிமை. இரண்டாவது கட்ட உரிமை பறிக்கப்படுகிற காரணத்தைக் கொண்டு நான் இதை ஆதரிக்க முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் காரணமாக இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்க்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ப. உ. சண்முகம் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இம் மன்றத்தில் என் உரையைத் துவக்குவதற்கு முன்பு, காலஞ் சென்ற திருவண்ணாமலைத் தொகுதி உறுப்பினருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையைத் துவக்குவதற்காகத் தாங்கள் மன்னிப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் செய்ய உத்தேசிக்கப்பட 15-வது திருத்தத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [6th August 1963]

311-வது பிரிவின் கீழ் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளைப் பறிப்பதாகும். 15-வது திருத்தத்தில் நீதிபதிகளுக்குப் பல சலுகைகளைக் கொடுத்து விட்டு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு உள்ள சில சலுகைகளைப் பறிப்பது விசித்திரமாக இருக்கிறது. நீதிபதிகளுக்குச் சலுகைகள் தந்திருக்கும் அதே நேரத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இருந்த சில சலுகைகளைப் பறித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலை வாடிக்கையாகவும், விசித்திரமாகவும் இருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் அரசாங்கத்தால் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்கள். ஒரு ஊழியர் குற்றவாளி அல்லது நிரபராதி என்று நிரூபிப்பதற்கு இரண்டு முறை விசாரணைக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது இப்போது பறிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆங்கிலத்தில் கூட, “இரண்டு முறை எண்ணிப் பார்த்து முடிவு செய்” என்று சொல்லியிருப்பது தங்கள் கவனத்தில் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த அரசாங்கம், குற்றவாளிகளை ஒரு முறை விசாரித்து விட்டால், மறு முறை விசாரித்து காலத்தை வீணாக்க வேண்டாம் என்று கூட வாதிடலாம்.

நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, குற்றவாளி என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன் இரண்டு முறை குற்றம் செய்தவர்களை விசாரித்து பின்னர்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். குற்றவாளி தப்பித்துக் கொள்வதால் நீதி அழிந்து விடாது. ஆனால் நிரபராதி தண்டிக்கப்பட்டால் நீதி அழிந்து விடும். இது உலகறிந்த உண்மை. எனவே நீதியைக் காப்பாற்ற குற்றவாளியா நிரபராதியா என்று நன்கு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். ஆக இரண்டாம் முறை இருப்பதை பறித்திருப்பது முறையற்றது. இதை உறுதிப்படுத்தும் தீர்மானம் இம்மன்றத்தில் வந்திருக்கும்போது அதற்கு என் பலமான கண்டனத்தைத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தங்கள் எல்லாம் ஓரளவிற்கு நீதித்துறைக்கு சாதகமாகவும் ஒரு முறையில் பாதகமாகவும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக 60 வயதை 62 வயது என்று ஆக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. காரணம் நீதிபதிகளின் அனுபவமும், வயதும் அதிகமாக அதிகமாக அவர்கள் அறிவு முதிர்கிறது. நீதிபதிகளின் அனுபவம் முதிர் சங்கடமான கேஸ்களில் கூட அவர்கள் சுலபமாக நீதியைக் கண்டு பிடிக்க ஏது இருப்பதால் வயதை அதிகரித்திருப்பது பற்றி நீதித்துறை சார்பாக என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை ஒரு மாகாணத்திலிருந்து மற்றொரு மாகாணத்திற்கு மாற்றலாம் என்ற யோசனையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யோசனை இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் அதை அதிகமாக அமுல் படுத்தாமல் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஒரு நீதிபதி வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றப்பட்டால் அவர்கள் 2 குடும்பங்களை வைத்து நடத்த வேண்டியிருக்கும். அதனால் செலவு அதிகரித்து விடும். நீதிபதிகளுக்கு சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க காரணம் நீதியில் எந்த விதமான குறைபாடும் காணக்

6th August 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கூடாது, அவர்கள் வாழ்க்கை நல்ல முறையில் இயங்கத்தான் ஏராளமாக சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்க அவர்கள் வடக்கு ஒரு மாநிலத்திற்கு மாற்றப்பட்டு விட்டால் அதனால் அவர்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியவரும். குடும்பத் தொல்லை நீதிபதிகள் மூளைக்குச் சென்று விட்டால் அதனால் நீதி கூட ஓரளவு குழம்பி விடக்கூடும். ஆகவே நீதிபதிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்காமல் அவர்கள் விருப்பப்படுகிற இடத்தில் நிம்மதியாக இருந்து நீதியை வழங்க ஒரு குழ்நிலை ஏற்படுவது அவசியம். தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு இது சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட வேறு துறைகளில் இந்த ஒருமைப்பாட்டை இணைப்பது மிகச் சிறந்தது. நீதிபதிகளை எந்த விதமான மாற்றல்களுக்கும், மாறுதல்களுக்கும் ஆளாக்காமல் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த 311 செக்ஷனைப்பற்றி விரிவாகக் கூறினார்கள் மாதவன் அவர்கள். இது உரிமையைப் பாதுகாக்கக் கூடிய அங்கம். எதற்காக இதை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி பாராளுமன்றத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருப்பதைப் பார்த்தால் அது ஓரளவு விளங்கும். முதலில் “ஷோ கால் நோட்டீஸ்” கொடுக்கும்போது அவர்கள் சாட்சிகளை விசாரிக்கிறார்கள். அப்போது வேண்டிய எவிடன்ஸை கொடுத்து விடலாம். இதற்கு முன் இருந்ததைப் பார்த்தால் இரண்டு முறை, ‘பர்தர் எவிடன்ஸ்’ கொடுக்க வாய்ப்பிருந்தது. ஒன்றிரண்டு கேஸ்களில் முக்கியமான சாட்சிகள் வெளி ஊர் சென்றிருப்பதால் அவர்கள் சாட்சியம் கிடைக்காது காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்று அறிந்து தான் அரசாங்கம் நிர்வாகத் துறையில் காலதாமதத்தை எப்படித் தவிர்ப்பது என்று யோசித்து முதலில் எல்லாவிதமான எவிடன்ஸையும் முதலில் கொடுத்து விட்டால் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டாலும் பின்னால் அதன் மீது தண்டனையைக் குறைக்க வாய்ப்பு கொடுக்கலாம், பர்தர் எவிடன்ஸ் வேண்டியதில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் ஒரு முறை பரிசீலிப்பது என்றால் அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நிர்வாகத் துறையில் சங்கடங்கள் ஏற்படுகிறது, கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தினால்தான் இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜீவாதார உரிமை பறிக்கப்படவில்லை. ‘ட்யூப்ளிகேஷன் ஆப் ப்ரொசீடிங்ஸ்’ இருக்கக் கூடாது. என்னை டிஸ்மிஸ் செய்தது தவறு, குறைந்த பனிஷ்மெண்ட் கொடுக்கலாம் என்று கேட்டுக் கொள்ள உரிமை கொடுக்கலாம் என்பது பற்றி பாராளுகின்றத்தில் பேசி இந்தத் தீர்மானத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆக, இத் திருத்தம் நிர்வாகத் துறையில் உள்ள தாமதத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்று தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நினைத்தால் நல்லபடியாகவும் நடத்தலாம், தவறாக அமல் நடத்த வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம். விழிப்போடு நின்று உரிமையைப் பாதுகாக்க நீதிமன்றம் இருக்கிறது. இத் திருத்தத்தினால் உரிமை பாதிக்கப்படாது. உரிமை பாதிக்கப்படுகிறதென்றால் அது ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கும் ஏற்படலாம்; எதிர்க்கட்சியினருக்கும் ஏற்படலாம். பாராளுமன்றத்தில் இது பற்றி விரிவாகப்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [6th August 1963]

பேசித்தான் இம்முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆக எல்லாவற்றையும் யோசித்துப் பார்த்து மாநில நீதித்துறைக்கு தொல்லைகள் இல்லாமல் பார்த்து பிறவற்றை ஒத்துக் கொள்வது அவசியம் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இத்தீர்மானத்தை நான் முழு மனத்தோடு ஆதரிக்கிறேன். இதற்கு முன்பு நம் மாநிலத்தில் ஒருவர் ஒரு குற்றம் செய்து விட்டு புதுச்சேரிக்குப் போய் விட்டால் அவர் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியாது என்ற நிலை இருந்ததை நாம் அறிவோம். ஒரு குற்றம் செய்து விட்டு அடுத்த மாநிலத்திற்கு சென்றாலும் கூட பல சிக்கல் ஏற்படுவதால் குற்றத்தைக் கண்டு பிடித்து தண்டனை கொடுக்கக் கூடியவர்களுக்கு அதிகப்படி தாமதம் ஏற்படுவதால் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியிருப்பது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளை மற்ற மாநிலங்களுக்கு மாற்றலாம் என்ற கருத்து மிகவும் நல்ல கருத்து என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு மாநிலத்திலுள்ள நடவடிக்கைகளை மட்டும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தால் அவர் 60 வயதிற்கு மேற்பட்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் பதவி உயர்வு பெற்று செல்லும்போது மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் அதிகப்படியாகத் தெரியாதிருக்கலாம். ஆகவே பிற மாநிலங்களில் உள்ளவற்றைப் பற்றி ஓரளவு தெரிந்திருப்பது நல்லது என்ற நினைப்பில்தான் இதை ஏற்படுத்தியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நீதிபதிகளாக இருப்பவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள எல்லாத் தரப்பட்ட மக்களையும் பார்த்து அங்குள்ள சூழ்நிலையை அறிந்திருந்தால் நல்லது. ஆகவே பிற மாநிலங்களுக்கு நீதிபதிகளை மாற்றுவதில் ஒரு சங்கடமும் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்படும்போது அவர்களும் இரண்டு குடும்பங்களை நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே நீதிபதிகள் மாற்றப்படுவதால் சங்கடம் ஏற்படும். குடும்பத் தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொறுத்தமல்ல. இரண்டு நீதிபதிகளுக்குத் தகராறு ஏற்படுமானால் அதைத் தீர்த்து வைப்பது யார்? இது பற்றி மாதவன் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி தகராறு ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்த்து வைக்க ஒரு ஆள் வேண்டுமா? இல்லையா? அவர் இந்தியராக இருக்க வேண்டுமா? அல்லது வேறு யாராவது இருக்க வேண்டுமா? இன்று அப்படி இரு நீதிபதிகளுக்குத் தகராறு ஏற்பட்டால் அதை ஜனாதிபதி தீர்த்து வைக்கலாம் என்றிருப்பதால் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடப்பதால், காங்கிரஸ்காரர்கள் சிபார்சின் பேரில் அவர் ஜனாதிபதியாக இருக்கிறார் என்றெல்லாம் குறுகிய மனப்பான்மையில் மாதவன் அவர்கள் பேசுவதைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன். ஒரு நாட்டின் ஜனாதிபதிக்கு எந்தக் கட்சியும் கிடையாது. இன்று ஜனாதிபதியாக இருக்கக் கூடிய திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல, 4 அணு சந்தா கூடக் கொடுத்தது கிடை

6th August 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

யாது. ஜனாதிபதியை எப்படி நம்புவது? காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிக் கொடுத்து ஏதாவது நீதிபதியை பழி வாங்கவிட மாட்டார்களா என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு இருக்கிறது என்று மாதவன் அவர்கள் கூறுவது '...'.

SRI V. KRISHNAMOORTHY: The hon. members is trying to bringing the name of the President to influence the debate.

1-00
p.m.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: ஆரம்பத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண ஊழியர்களிலிருந்து ஒரு நாட்டினுடைய ஜனாதிபதி வரையிலும், எல்லோரையும் பற்றி ஐயப்பாடு ஐயப்பாடு, என்று ஐயப்பாட்டை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? பாரத நாட்டில் ஜனாதிபதியைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பதவியில் இருக்கக்கூடியவர் யார் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களைக் கூப்பிட்டு நீதிபதிகளுக்கிடையே இருக்கும் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்புகள் என்று சொல்லக்கூடிய நீலை இருக்கிறதா? அதை அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட பதவி ஜனாதிபதியின் பதவி. அவர்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்லக்கூடிய நீலை மிகவும் பரிதாபகரமானது. இந்தச் சபைக்கு எப்படி சபாநாயகர் அவர்கள் நடுநிலையில் இருந்து தீர்ப்பு கூறுகிறார்களோ, அதே போல்தான், எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, யார் இந்த நாட்டை ஆண்டாலும் சரி, மக்கள் பிரதிநிதியாக நடுநிலையில் நின்று தீர்ப்புக் கூறக்கூடிய லாயக்குள்ளவர் ஜனாதிபதி என்ற காரணத்தை ஒட்டித்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்கின்ற காரணத்தினால், இந்தத் திருத்தம் நம்முடைய மாநில சட்டசபையின் 'ராடிபிகேஷனுக்கு' வந்திருப்பதால், இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசினர் தரப்பிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தினை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய நாங்கள் முழு மனதுடன் ஆதரிக்க முடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீதித் துறையானது அனை வருக்கும் பொதுவான துறையாகும். எந்தக் கட்சி கண்ணோட்டத்தோடும் அல்லது கட்சிக்காக நீதித் துறையை பயன்படுத்துவது என்பது தவறான கொள்கை என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இன்றல்ல என்றைக்குமே உணர்வார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே கொடுத்துள்ள திருத்தங்கள் சிலவற்றை நான் ஆதரிக்கவும், சிலவற்றை நான் ஏற்கக் கூடாததுமான நிலையில் இருக்கிறேன்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [6th August 1963]

வயதைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே 60 என்று இருந்ததை இப்பொழுது 62-ஆக மாற்றுவதற்கு ஒரு ஷரத்து கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் நடைபெறுகிற நீதி முறையானது வெள்ளைக்காரர்கள் பின்பற்றிய மேலை நாடுகளில் இருந்து வந்துள்ள முறைகளைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்ட முறையாகும். சட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது பரொஸ்டிங்ஸாக இருந்தாலும் சரி, மேலை நாட்டு முறைகளை நாம் பின்பற்றி வருகிறோம். அதோடுகூட மேலைநாட்டில் பின்பற்றக்கூடிய சில நல்ல பழக்கங்களுடைய நாம் பின்பற்றினால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். நீதிபதியாக இருப்பவர்கள் மனதிலே எந்த விதமான பற்றும் இல்லாதவர்களாக இருந்தால் தான், அவர்கள் நீதியை சரிவர வழங்கக்கூடும் என்பது உலகறிந்த விஷயம். அதற்காகத் தான் அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறோம். ரூ. 4,000, 5,000 என்று சம்பளத்தைக் கொடுத்து, அவர்களுக்குக் குடும்பக் கஷ்டங்களே தெரியாமல் இருக்கும்படி செய்கிறோம். மேல் நாடுகளில் பின்பற்றக்கூடிய இன்னொரு உதாரணத்தையும் நம் நாட்டிலே பின்பற்ற வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

இங்கிலாந்து நாட்டிலும் சரி, அமெரிக்க நாட்டிலும் சரி 'லைப் டென்யூர்' என்று சொல்லுவார்கள், நீதிபதிகள் தங்கள் ஆயுள் காலம் வரையில் பதவியில் இருக்கலாம். உடல் நலமின்மை காரணமாக தங்களுடைய கடமைகளை சரிவர ஆற்ற முடியாது என்று அவர்கள் கருதினால், அந்த நிலையில் வேண்டுமானால் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொள்ளலாம். அந்த முறையை நம்முடைய நாட்டிலும் பின்பற்றலாம் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், இங்குள்ளவர்களுக்கும் மிகவும் நன்றாகத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு நீதிபதியானவர் பதவியை விட்டு விலக வேண்டிய நிலைமை வந்த பொழுது தன்னுடைய சர்டிபிகேட் புத்தகத்தை கையில் எடுத்தே கொண்டு நீதியைத் தேடிச் செல்ல வேண்டிய நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். நீதித்துறையில் இருக்கும், நீதிபதியே தனக்கு நீதித் தேடிச் செல்லவேண்டிய நிலை இருக்குமானால், அது நீதித்துறைக்கே ஒரு மாசாக விளையும். ஆகவே வயதைப் பொறுத்தவரையிலும் 60 என்று சொன்னதை 62-ஆக மாற்றுவதைக் காட்டிலும் 'லைப் டென்யூராக' வைத்துவிட்டால் மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இந்திய உயர் நீதி மன்றத்தின் தலைவர் இங்குள்ள உயர் நீதிமன்றத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு. ராஜமன்னார் அவர்களைப் பாராட்டும் பொழுது மிகவும் மன உருக்கத்தோடு சொன்னார். இந்த சட்டம் இருக்கிற காரணத்தினால் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்ற இரண்டு, மூன்று பெரிய உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளை

6th August 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இந்த நாடு இழக்கிறது, 60 வயதில் நீதிபதிகள் ஓய்வு பெறவேண்டும் என்ற நிலை இருப்பதன் காரணமாக திரு. ராஜமன்னார் போன்ற திறமைசாலிகளான நீதிபதிகளின் சர்விலை இந்த நாடு பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்று மிக உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதையொட்டித்தான் என்னவோ சட்டக் கமிஷன்கூட 60 என்று இருப்பதை 65 என்று உயர்த்தலாம் என்று சிபார்சு செய்திருந்தார்கள். ஆனால், என்ன காரணமாகவோ தெரியவில்லை, அதை 62-டோடு நிறுத்திவிட்டார்கள். என்னுடைய கருத்தை தனிப்பட்ட முறையில் சொல்ல வேண்டுமானால், இவ்வளவு வயது வரையிலும் பதவியில் நீடிக்கலாம் என்பதை விட்டுவிட்டு, எவ்வளவு காலத்திற்கு தங்களுடைய பதவியில் இருந்துகொண்டு அவர்கள் திறம்பட செயலாற்ற முடியும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்களோ, அந்த வயது வரையிலும் அவர்கள் பதவியில் நீடித்து இருக்கலாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதுதான் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அது வரையில் 62 என்று இருப்பதை, 65 என்கூட மாற்றி வைப்பது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இரண்டாவதாக இந்த நீதிபதிகளை மாற்றுகிற விஷயத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதிப்புமிக்க அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை யொட்டி நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நீதிபதியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் நாட்டில் இயற்றப்படக்கூடிய சட்டங்களை மட்டும் பரிசீலனை செய்வதில்லை, அவர்கள் நாட்டில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற 'கஸ்டம்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய மக்களிடையே உள்ள பழக்க வழக்கங்களையும் நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் நாட்டு மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்களை நன்கு புரிந்துகொண்டிருந்தால்தான் சரியானபடி நீதி வழங்க முடியும். நான் காலேஜ் படிக்கிறபொழுது சென்னையிலே உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று பார்த்தேன். அப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் மாக் என்ற வெள்ளைக்கார நீதிபதி ஒருவர் இருந்தார். அப்பொழுது என்னுடைய பகுதியிலிருந்து, ஒரு திரு. வேந்திபுரத்திலிருந்து, ஒரு பெரிய வழக்கு நடந்தது. வடகலை, தென்கலை ஐயங்காரிடத்திலே, தீர்த்தத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பதிலே ஒரு பெரிய போட்டாபோட்டி ஏற்பட்டது. நீதிபதியின் முன்னிலையிலே இரு தரப்பு வக்கீல்களும் வாதம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நீதிபதி மிஸ்டர் மாக் தீர்த்தம் என்றால் என்ன என்று கேட்டார். பக்கத்தில் இருந்தவர் வாட்டர் என்று சொன்னார். இதற்காகவா இவ்வளவு சண்டை போடுகிறார்கள் என்று சொல்லி, இரண்டு குழாயை வைத்து விட்டு, இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு கட்சியினர்களும் ஒரே சமயத்தில் வாட்டரை சாப்பிடலாமே என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அந்த நீதிபதியின் நிலைமை இருந்தது ஏனென்றால் அந்த நீதிபதிக்கு இந்தப் பகுதியில் இருக்கிற பழக்க வழக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாத நிலைமையில் இருந்தார். அது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை

[திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [6th August 1963]

யாக இருந்தது. ஆகவே, வடநாட்டிலிருந்து நீதிபதிகள் இங்கு வந்தால், இங்கு இருக்கும் பழக்க வழக்கங்களை அவர்கள் நன்றாக புரிந்து கொள்ள முடியாது. இம்மாதிரி மாற்றுவதினால் தேசிய ஒருமைப்பாடு ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. தேசிய ஒருமைப் பாட்டிற்காக நீதித் துறையைக்கூட இவர்கள் பணிய வைக்கிறார்கள் என்றுகூட நான் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. தேசிய ஒருமைப்பாடு நீதியினால் நிலைநிறுத்தப்படக்கூடியது அல்ல. அரசியல் கட்சி நிலையில் பேசி, அல்லது மேடையில் பேசுவதன் மூலம்தான் தேசிய ஒருமைப்பாடு நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும். நீதிபதிகளை இதற்காக மாற்றுவது என்ற ஏற்பாடு . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நீதிபதிகளை மாற்றுவது என்பதல்ல. நீதிபதிகள் மாற்றப்படுவதற்கு முன்பே இடம் இருக்கிறது. மாற்றப்படுகின்ற நீதிபதிகளுக்கு என்ன நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பதுதான் இந்தத் திருத்தம். அவர்களை மாற்றலாமா, கூடாதா என்பது பிரச்சனை அல்ல.

திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மாற்றுகின்ற முறையே தவறு என்று சொல்லுகிறேன். இதற்கு முன்னால் மாற்றலாம் என்பதற்கு இடம் இருந்தால்கூட, அதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. இப்படி மாற்றுகின்ற முறையானது தேசிய ஒருமைப்பாட்டை கட்டிக் காக்கும் என்ற கருத்து பொறுத்தமானதல்ல. அரசியல் கட்சிகளைப் பழிவாங்குவதற்காக, 'சப்ரஸ்' செய்வதற்காக செய்யப்படும் சூழ்ச்சியா இது என்றுகூட நான் கவலைப்பட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில திருத்தங்களை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், ரிட் மனுக்கள் போடுவதிலே இருக்கிற இடைஞ்சல்கள், ஜூரிஸ்டிக்ஷனலே இருக்கிற இடைஞ்சல்கள், நீதிபதிகளின் வயதை நிர்ணயிக்கக் கூடிய முறை, இவற்றைப்பற்றி நாம் அவ்வளவாக விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால் இதிலே ஏற்பட்டுள்ள இடர்பாடுகளை இந்தத் திருத்தங்கள்மூலம் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக, நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தின் 311-வது பிரிவைக் குறித்துத்தான். இந்தப் பிரிவுக்கு சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதிலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், அரசாங்கத்தில் ஊழியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு இன்னின்ன கட்டுப்பாடுகள், என்னென்ன விதிமுறைகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது நியாயமானதுதான். ஆனால் அரசாங்க ஊழியர்களும் மனிதர்கள்தான். அவர்களுக்கும் சிந்தனை செய்கிற ஆற்றல் இருக்கிறது. அவர்களும் அரசியல் கட்சிகளிலே பற்று வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வதைப் போலவே அவர்களுக்கும் ஓட்டு உரிமை

6th August 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கொடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே அரசாங்க ஊழியர்கள் மீது ஏதாவது குற்றம் சாட்டப்பட்டால், அவர்களுக்கு ஒரு குற்றப் பத்திரிகை கொடுப்பார்கள். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவர்கள் தங்களுடைய ரிட்டன் ஸ்டேட்மெண்டை அனுப்ப வேண்டும். **அவர்கள் சாட்சிகளைக் குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்கு இடம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது.** ஆனால் இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தின் பிரகாரம் சில குற்றங்களைப் பொறுத்த வரையில், விசாரணைகூட இல்லாமல் அவர்களை நீக்கலாம். அல்லது அவர்களுடைய பதவிக் காலத்தைக் குறைக்கலாம், அல்லது அவர்களுடைய நிலையினை மாற்றி அமைக்கலாம் என்ற அளவிலே சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால்:—

“Where the authority empowered to dismiss or remove a person or reduce him in rank is satisfied that for some reason to be recorded by that authority in writing it is not reasonably practicable to hold such an enquiry”

“சில காரணங்கள்” (Some reason) என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். என்ன காரணங்கள் அவை என்பதை விளக்க வில்லை. இந்தக் காரணங்கள் என்ன என்று சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க ஊழியருக்குத் தெரியாமல், அவரை விசாரணை செய்யாமல் கூட அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கலாம். சில அரசியல் கட்சிகளிடம் சில அதிகாரிகள் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகக்கூட அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கலாம். உதாரணமாக ஒரு அரசியல் கட்சியிடம் ஒரு தாசில்தார் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார் என்று ஒரு கலெக்டர் சந்தேகப்பட்டாலோ, அல்லது கலெக்டர் பேரில் பிரதம காரியதரிசி சந்தேகப்பட்டாலோ விசாரணையிலல்லாமல் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு இந்த திருத்தம் பயன்படுத்தப்படுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். சில அரசியல் கட்சிகளிடம் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஈடுபாடு கொண்டு விடுவார்களோ, அல்லது அந்த அதிகாரிகளுடைய உதவிகள் சில அரசியல் கட்சிகளுக்குச் சென்று விடுமோ என்று சர்க்கார் அஞ்சுவதாகத் தெரிகிறது. குறிப்பாக சொல்லப்போனால் எதிர்க்கட்சியிலிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு சர்க்காரிலிருக்கிற ஒரு சில சிப்பந்திகள் ஈடுபாடு கொண்டு விடுவார்களோ, அப்படிச் செய்தால் அவர்களை உடனடியாக வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்காக இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று நான் அஞ்ச வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன்.

எந்த மனிதனுக்கும் சில அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. அத்தனை உரிமைகளையும் பரிகொடுத்து விட்டுத்தான், சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்குப் போக வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்குவது போல் தோன்றுகின்றது. ஒரு சாதாரண குமாஸ்தாவாகச் சென்ற உடனே தன்னுடைய அடிப்படை உரிமைகளைக்கூட இழந்து விடக் கூடிய நிலையில்தான் இந்த திருத்தம் இருக்கிறது. சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் மனிதர்கள்தான். அவர்களுடைய எண்

[திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [6th August 1963]

ணங்களுக்கும் மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நினைப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி குறைபாடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்தத் திருத்தத்தை நாங்கள் ஏற்க முடியாத வர்களாக இருக்கிறோம். “சில காரணங்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே, அவைகள் சரியானதா, அல்லது தவறானதா என்கூட சொல்ல முடியாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “Some reasons” என்று சொல்லுவது பழைய செக்ஷனிலேயே இருக்கிறது. புதிதாகப் போடவில்லை.

திரு. வே. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பழைய செக்ஷனில் இருந்தாலும் அதை மாற்றிக்கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக அதை அப்படியே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிர்வந்தம் கிடையாது. மேலும்

“The decision thereon of the authority empowered to dismiss, remove or reduce in rank shall be final”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தாசில்தாரை நீக்க வேண்டுமென்றால் விசாரணை இல்லாமல் அவரை வேலையிலிருந்து ஒரு கலெக்டர் நீக்கிவிடலாம். “சில காரணங்கள்” என்று சொல்லும் பொழுது, அவ்வாறு கலெக்டர் கொடுக்கிற காரணங்கள் சரியானதாக இருக்குமா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய கட்சியிலே முன்னால் இருந்த கவிஞர் கண்ணதாசன் அவர்களுடைய தாயார் இறந்து விட்டார்கள். “உங்களுடைய தாயார் மறைந்ததைக் குறித்து நான் வருந்துகிறேன்” என்று ஒரு போலீஸ்காரர் அவருக்கு ஒரு கார்டு எழுதினர் அதற்காக அந்தப் போலீஸ்காரர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அவர் ஐக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று ரிட்ட் போட்டும், அவரை வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். அரசாங்கத்திலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கும் சிந்தனை சக்தி இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் ஜனநாயக உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே இருக்கின்ற உரிமைகளைப் பறித்து விடக் கூடிய நிலைமையில்தான் இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தம் அமைந்துள்ளது. இந்தத் திருத்தத்தின் பிரகாரம் அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்கு ஒரு செக்யூரிட்டி இருக்காது. அவர்களுக்கு இனிமேல் நல்ல வாழ்நாள் இருக்காது. என்றைக்குமே ஆட்சியிலேயே இருக்கின்றவர்கள் நினைத்தால் அவர்களை வெளியே அனுப்பி விடலாம் என்ற நிலைமையைத்தான் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கும். அந்த மாதிரி ஒரு நிலை வருமானால் அரசாங்க காரியங்கள் சரிவர நடைபெறாது. அம்மாதிரி ஒரு நிலை ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களை எதிர்த்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் 15-வது அரசியல் திருத்தத்தை இச்சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்

6th August 1963] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

களில் ஒன்று உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளின் வயதைப் பொறுத்தது. அமெரிக்காவிலே உள்ள முறைக்கு ஒப்ப நீதி இலாகா நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும், நிர்வாகம் நீதி இலாகாவில் தலையிடக் கூடாது, நீதிபதிகளும் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி கவலையற்றவர்களாக வாழ வேண்டும் என்ற முறையிலே நம் முடைய நாட்டிலும் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டால், அவை எல்லாம் வரவேற்கத் தக்கதுதான். வயதைப் பொறுத்த வரையில், நீதிபதிகளுடைய வயது அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அனுபவம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அவர்களுடைய சட்ட அறிவும், ஞானமும், நிச்சயமாக அதிகரிக்கும் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. அதே சமயத்தில் அவர்களுடைய வயது அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அவர்களுடைய திறன் குன்றி விடும் என்ற வாதமும் இருக்கிறது. அதையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆகவே ஒரு சில நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய நீண்ட நாள் அனுபவத்தின் காரணமாக சட்ட அறிவும், சட்ட துணுக்கமும் அதிகரிக்கக் கூடும். அப்படிப்பட்டவர்களின் சேவையை வேண்டுமானால், நாம் அவர்களின் வயதை அதிகரிப்பதின் மூலம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் இந்தியா போன்ற நாட்டிலே அதிக வயது உடைவர்களின் ஆர்வமும் ஆற்றலும் சில இடங்களிலே குறைந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே வயது அதிகமாக இருந்தாலும், குறைவாக இருந்தாலும், திறமையுடையவர்களுடைய சேவையை நாம் பெறுவதற்கு, ஒரு மாக்கிம்ம வயதை நிர்ணயித்து, வேலை செய்யக் கூடியவர்களின் சேவையை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம், வேலை செய்ய முடியாதவர்களை விட்டு விடலாம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளை மாற்றுவதால் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு ஏற்படுமென்று விளக்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருமைப்பாடோ, ஒற்றுமையோ, உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதாலே ஏற்பட்டுவிடக்கூடிய ஒன்று அல்ல. இயற்கையாகவே நம்மிடையே ஒற்றுமை இருக்கவேண்டும். நம் முடைய கலாச்சாரத்திலும், பண்பாட்டிலும், மொழியிலும், ஒற்றுமை இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாத ஒரு ஒற்றுமையை உண்டாக்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்தால், நிச்சயமாக அதனுடைய விளைவுகள் விபரீதமாகத்தான் இருக்கும். சாதகமாக இருக்காது. ஹைகோர்ட்டு நீதிபதிகளை ஒரு மாநிலம் விட்டு மற்றொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றுவது என்பது எவ்வளவு தூரம் சரி என்பது பற்றி நான் அஞ்சுகிறேன். உதாரணமாக வங்காளத்திலிருக்கும் ஒரு நீதிபதி வங்க மொழி தெரிந்தவராக இருப்பார். அவரை சென்னை மாநிலத்திற்கு மாற்றினால், அவருக்குத் தமிழ் தெரியாத காரணத்தினால், தஸ்தாவேஜுகளை, மொழிபெயர்த்துத் தான் படித்தாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். எழுதியவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான், படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான் என்பார்கள். அப்படி மொழிபெயர்ப்பை வைத்துக் கொண்டு பணி புரிய வேண்டிய நீதிபதி, பல சந்தர்ப்பங்களிலே தடுமாறக் கூடும்.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [6th August 1963]

இந்த சங்கடத்தைப் போக்க நீதிபதிகள் அவரவர்கள் தாய் மொழி உள்ள நீதி மன்றங்களிலேயே இருந்தால்தான் நன்றாகப் பணியாற்ற முடியும். ஆகவே, சென்னைக்கும் வங்காளத்துக்கும் மாற்றலாம் என்பது ஒற்றுமையை வளர்க்காது என்று சொல்லி விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சேர்மன், நோய் வாய்ப்பாட்டோ மற்ற விதத்திலோ தன் வேலைகளைச் செய்ய முடியாவிட்டால், அந்த இடத்தில் ஒரு ஆக்டிங் சேர்மன் இல்லாத நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு ஷரத்து சேர்த்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக, 311-வது ஷரத்தைப் பொறுத்தவரையில், “ஜஸ்டிஸ் டிலேய்ட் இன் ஜஸ்டிஸ் டினைட்” என்பார்கள். தாமதப் படுத்தப்பட்ட நீதி, மறுக்கப்பட்ட நீதி என்பார்கள். அதே போலத்தான், “ஜஸ்டிஸ் ஹரீட் இன் ஆல்லோ ஜஸ்டிஸ் டினைட்”. அதை மறுப்பதற்கில்லை. நீதி வெகு விரைவாக செலுத்தப்பட டாலும், அது தவறாகும். அவசரம் அறிவுக்கு சத்துரு. ஆகவே நீதியைப் பொறுத்த வரையில், மிக மிக அவசரமாக நீதி கொடுக்கப்படக்கூடாது. ஆகவேதான் 311-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதே அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது குற்றவாளிகள் விசாரணை அதிகாரிகளிடம் ஒரே முறைதான் தங்கள் பட்சத்தை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். விசாரணை அதிகாரி எடுக்கும் முடிவுக்கு சமாதானம் கூறும் வாய்ப்பு, மறுபடியும் தன் பட்சத்தை எடுத்துக் கூற வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. முன்பு இருந்த அந்த வாய்ப்பு இப்பொழுது பறிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, 311-ஆவது ஷரத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் கட்சி சார்பில், என் வன்மையான கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம். “ஜஸ்டிஸ் டிலேய்ட் இன் ஜஸ்டிஸ் டினைட்” என்ற பழமொழியோடு “ஜஸ்டிஸ் ஹரீட் இன் ஆல்லோ ஜஸ்டிஸ் டினைட்” என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு குறைத்து விட்டிருப்பதை மாற்றி, விசாரணைக்குப் பிறகும் அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மொத்தத்தில், இந்த திருத்தத்தை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கிறோம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. சங்கரன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; இப்பொழுது அரசியல் நிர்ணய சட்டத்திற்கு 15-வது திருத்தமாகக் கொண்டு வந்தது நம்முடைய ஒப்புதலுக்காக இப்பொழுது சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே காண்ட்ரவோர்ஸியலாக அபிப்பிராயபேதங்கள் இருப்பதற்கு அதிகமாக ஒன்றும் இல்லை. மொத்தத்தில் அது வரவேற்க வேண்டிய திருத்தம்தான். ஒரு சில அம்சங்களிலே காண்ட்ரவோர்ஸியலாக இருந்தபோதிலும் லோகசபை, ராஜ்ய சபை விவாதங்களைப் பார்த்தால், அப்பொழுது

6th August 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

இருந்த லா மினிஸ்டர் விவரமாக விளக்கம் கொடுத்திருப்பதி லிருந்து, ஐயப்பாடுகள் ஒன்றும் இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. நீதிபதிகளின் ரிடையர் ஆகும் வயது 60-லிருந்து 62-ஆக மாற்றப்படுவதில் அபிப்பிராயபேதம் இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர், அவர்கள் ஆயுள் முடியும் வரைகூட நீதிபதிகளாக இருக்கலாம். திறன் இருப்பவர்கள் அப்படி இருக்கலாம் என்று கூறினார்கள். அப்படி இருப்பதானால், அதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். “திறன்” என்றால், அதை யார் நிர்ணயிப்பது என்றெல்லாம் சிக்கல்கள் வரும். ஏதோ ஒரு அளவில் ஒரு வரையறை கட்ட வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால், அது சிக்கலான பிரச்சினையில் கொண்டுவரப்படும். இப்பொழுது 60 என்பது 62 என்று மாற்றப்படுகிறது. அதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதே சமயத்தில், இந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு சற்று புறம்பாக இருந்தாலும், ஒன்றை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம் ஜில்லா நீதிபதிகளைப் பொறுத்த வரையில் கூட, அவர்கள் வயதையும் 62 என்று உயர்த்தலாம். இதற்கு சொல்லப்படுகிற அவ்வளவு வாதங்களும், அதற்கும் பொருந்தும். ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜுகளுக்கு வயது ஆக ஆகத்தான் புத்தி கூர்மையும், அனுபவமும் ஏற்படுகிறது என்றால், அதேமாதிரித்தான் புத்தி கூர்மையும், அனுபவமும் ஜில்லா ஜட்ஜுகளுக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஜில்லா ஜட்ஜுகள் விஷயத்திலும் வயது உயர்த்துவது பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கு ஜட்ஜுகளை மாற்ற வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். அப்படி ஒருக்கால் மாற்றப்பட்டால், அவர்களுக்கு ஊதியச் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். அது ஒன்று. இரண்டாவதாக, ஒரு ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜு, அவர் ரிடையர் ஆன பிறகு ப்ராக்டிஸ் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதே ஹைகோர்ட்டில் அவர் ப்ராக்டிஸ் செய்ய உரிமை கிடையாது. அவர் இன்னொரு ராஜ்ய ஹைகோர்ட்டில் ஐந்து வருஷம் ப்ராக்டிஸ் செய்த பிறகு அம்மாதிரிதான் இருந்த இடத்தில் ப்ராக்டிஸ் செய்ய அனுமதி, உரிமை வழங்கப்படுகிறது. அதையும் ஆட்சேபணை செய்ய இடமில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆர்டிகிள் 226-படி மத்திய சர்க்கார் பேரில் ஒரு தனிநபர் யாராவது ஒரு ரிட் போடவேண்டும் என்றால், இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப்படி ஒரே ஒரு ஹைகோர்ட்டில்தான் போடலாம். பஞ்சாப் ஹைகோர்ட்டில்தான் கேஸ் போடலாம். அதை மாற்றி யமைக்க வேண்டியது அவசியம். ஒருவன் தன் உரிமையை நிலை நாட்ட பஞ்சாப் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய், பணத்தைச் செலவு செய்து கொண்டிருப்பது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். அதை மாற்றி இப்பொழுது, அந்த உரிமை எல்லா ஹைகோர்ட்டுகளுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. அதை ஆட்சேபிக்க, அதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [6th August 1963]

இன்னொன்று. ஒரு சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஜட்ஜு பதவி காலி என்றால், ஒரு 'அட் ஹாக்' ஜட்ஜு, டெம்பரரி பிரியட்டுக்கு நியமிக்க வேண்டுமென்றால், அப்படி 'அட் ஹாக்' ஜட்ஜுகளாக ரிடையர் ஆன பெடரல் கோர்ட்டு ஜட்ஜைத்தான் போடவேண்டும் என்று முன்னால் இருந்தது. இப்போது ஒன்றிரண்டு பேர்களைத் தவிர பொறுக்கியெடுப்பதற்கு ஆட்கள் இல்லாத நிலையில் இதை ஓரளவு தளர்த்தி, ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்து ரிடையர் ஆனவர்கள் இருந்தால் அங்கிருந்தும் பொறுக்கியெடுக்கலாம் என்ற முறையில் ரிலாக்ஸ் செய்து, அதையும் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. அதைப்பற்றி எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமும் இருக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, இன்னொரு ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. காண்டி. னெண்டல் ஷெல்லீப் என்ற பகுதியில், அதாவது கடற்கரையைச் சுற்றி 200 மைல் பகுதியில் கிடைக்கின்ற அத்தனை பொருள்களும் நம்முடைய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது என்று இன்னொரு ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அதுவும் நான்-கான்ட்ரோவர்ஷியல்தான். என்னவென்றால், இன்றைக்கு ஆயில் ஓபீல்ட்ஸ் எல்லாம் சமுத்திரக் கரையில், சமுத்திரத்திற்கு அடியிலேகூட கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தோண்டி எடுக்கப்படுகிறது

MR. SPEAKER : How long will the hon. Member take to finish his speech ?

SRI V. SANKARAN : I will finish my speech within five minutes.

1-30 P.m. MR. SPEAKER : Then the House will rise for lunch now and meet again at 2-30 p.m.

The House then rose.

After lunch—2-30 p.m.

(MR. SPEAKER in the Chair.)

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீதிபதியின் வயதைக் குறித்து, ஏதாவது தகராறு அல்லது அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டால், கடைசியாக ஜனாதிபதி அவர்கள், சுப்ரீம் கோர்ட்டு பிரதம நீதிபதியைக் கலந்து, என்ன தீர்மானம் செய்கிறார்களோ, அதுதான் முடிவானது என்ற வகையில் திருத்தம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஒரு ஹைகோர்ட்டு நீதிபதியின் வயது சம்பந்தமாக ஒரு வழக்கு ஏற்பட்டது. கவர்ன்மென்டை எதிர்த்து கோர்ட்டிலே வழக்கு போடப்பட்ட துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டது. ரிகார்டில் குறிப்பிட்ட வயது சரியல்ல என்றும், ஜாதகத்தில் கண்ட வயதுதான் சரியானது என்றும் பிடிவாதம் பிடித்து வாதாடிய காரணத்தால், பச்சாதாப் பப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்குச் சரியான வழி

6th August 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

சட்டத்தில் செய்யப்படாத காரணத்தால் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதற்காகத்தான், நாட்டிலேயே பெரிய பதவியை வகிக்கும் ஒருவருடைய கையில் இந்தப் பொறுப்பு ஒப்புவிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பொறுப்பையும் காரியதரிசி போன்ற எக்ஸ்சீயூடிவ் அதிகாரிக்கு விடாமல், சுப்ரீம் கோர்ட்டு பிரதம நீதிபதியுடன் கலக்கவேண்டும் என்று விளக்கமாகத் திருத்தத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் ஆட்சேபணைக்குரிய அம்சம் ஒன்றுமில்லை.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தலைவர் உடல் நலம் இல்லாதிருந்தால், அல்லது வேறு காரணத்திற்காக ஓய்வு எடுத்திருந்தால், மற்றொரு ஆக்டிங் சேர்மன் போட அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரம் தற்போது இல்லாமலிருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் உண்டு என்று இப்பொழுது திட்டவட்டமாக விளக்கமாகப் போடப்படுகிறது.

ஒரே ஒரு ப்ரொவிஷனில் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் குறைசொல்வதற்கு ஓரளவு இடம் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு, இன்று காலையில் பலர் பேசினார்கள். உண்மையிலேயே அதற்கெல்லாம் இடமில்லை. சட்ட மந்திரி கொடுத்திருக்கும் விளக்கங்களைப் பார்த்தால் சந்தேகத்திற்கே இடமிருக்காது. திருத்த மசோதா பாராளுமன்றத்தில் முதல் முதல் வந்தபோது விவாதம் சற்றுக் காரசாரமாகவும், கடுமையாகவும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், விவாத நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும் போது தெளிவாக இருக்கிறது.

“affording an opportunity to make a representation against the punishment”.

என்றும்,

“an opportunity to make a representation against the penalty proposed”

என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தடவை பூரணமாக எவிடென்ஸ் எல்லாம் எடுத்து விசாரணை செய்தபிறகு, மீண்டும் என்ஃவையரி வேண்டியதில்லை என்ற அதுதான் ப்ரொஹிபிட்’ செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்கும்போது இரண்டாம் வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் விவரமாகத் தெரிகிறது. ஸிவில் சர்வன்ட்ஸ் கொடுத்த ‘ட்ராலிப்’டை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு திருத்தம் செய்திருப்பதாக அவர் விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இரண்டாம் தடவை என்ஃவையரி வைத்திருப்பது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதற்காக இரண்டாம் முறை ‘பெனல்டி’ யைப்பற்றித் தெரிவித்துக்கொள்ள வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்தில்,

“It is a little wider because it need not be confined to ‘against the penalty’ but may cover anything connected with the penalty”

என்றும் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. வை. சங்கரன்] [6th August 1963]

இது பரந்த அடிப்படையில் இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட இதர விஷயங்கள் குறித்து 'ரெப்ரஸன்ட்' செய்யலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் இருந்த நிலைமையை மாற்றிவிட்டு, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களைக் கூடுமான வரையில் திருப்தி செய்கிற அளவுக்கு அங்கே திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்றத்திலுள்ளவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, இரண்டாம் தடவை 'ஆபர்குனிடி' கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் என்றால், அரசாங்கம் கொண்டு வருகின்ற எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கவேண்டும் என்ற தப்பெண்ணத்தில் இல்லாமல், இந்த நல்ல திருத்தங்களை எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லாமல் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 15-வது திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் நான் கூற விரும்புகிறேன். நம் முடைய அரசியலமைப்புச் சட்டம் மிகச் சிறந்த முறையில், உயர்ந்த ஜனநாயக உரிமைகளோடு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லா அரசியல் தலைவர்களுடைய கருத்தும், எல்லா நாட்டு அரசியல் ஞானிகளினுடைய கருத்தும் ஆகும். குறிப்பாக, நம்முடைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் நீதி, நிர்வாகம், சட்டம் ஆகிய மூன்று துறைகளுக்கும் தனிப்பட்ட சிறந்த அதிகாரங்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு துறையினுடைய அதிகாரங்கள் இன்னொரு துறையினரால் பறிக்கப்படாத அளவுக்கு நல்ல முறையிலே அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே கூட, காலப் போக்கில் ஆங்காங்கு காணக் கூடிய ஒருசில குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட முக்கியமான பிரச்சனைகளை, அதுபல பூர்வமாக காணுகின்ற சின்னஞ்சிறு குறைபாடுகளை நீக்க முயல்கிறபோது அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு இதைப் பார்த்து விமர்சனம் செய்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. விந்தையாக இருக்கிறது. குறிப்பாக நண்பர் ஒருவர் சொன்னார், ஏதோ அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு மத்தியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏராளமாக இருப்பது போலவும், அவர்களைப் பழிவாங்கவே இந்த 311-ஆவது விதிக்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் கூறினார்கள். இது மிரண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய் என்பதுபோல இருக்கிறது. காரணம் குறிப்பிட்ட ஷரத்திலேயே அமைந்திருக்கிற வாசகத்தைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த 311-ஆவது பிரிவிலே அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்கள் பேரில் சாட்டப்படுகிற குற்றத்தைப்பற்றி எடுத்துச்

6th August 1963] [திரு. தோ. வெங்கட்டராமன்]

சொல்வதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பு 2-வது பிரிவில் கொடுக்கப்
பட்டுள்ளது.

“(2) No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank except after an inquiry in which he has been informed of the charges against him and given a reasonable opportunity of being heard in respect of those charges....”

இப்படி ஒரு விசாரணை நடத்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து இருக்கிறார்கள். மற்ற எதிர்க்கட்சி மெம்பர் குறிப்பிட்டது போல நீதி மிகத் தாமதமாக வந்தாலும் சரியாக இருக்காது. மிகச் சிக்கிரமாக வந்தாலும் சரியாக இருக்காது. ஆகவே தான் குற்றம் ஏற்பட்டவுடன் அதை நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து உடனடியாக நீதி வழங்குவதற்கு ஏற்றமுறையில் இந்த ஷரத்தில் திருத்தம் செய்யப்படுகிறது. மேலும் நீதிபதிகளின் ஆயுட்காலத்தை உயர்த்துவதற்கும், நீதிபதிகளை ஒரு மாநிலத்தில் இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றுவதாக இருந்தால் போதுமான அலுவன்சு அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கும், வசதி செய்யப்படவேண்டும் என்பதைக் காலப்போக்கிலே உணர்ந்து இவற்றை எல்லாம் சேர்த்து இந்த 15-ஆவது திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஆதரிக்காமல், எதிர்ப்பதானது அரசாங்க ஊழியர்களுக்குத் தாங்கள் நான் பரிந்து பேசுவது போல திரும்பத் திரும்ப எதோ வலியுறுத்திப் பேசி அதிலே ஒரு உச்ச கட்டத்தை ஏற்படுத்திவிடமுடியும் என்று கருதுவது சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் உள்ள ஒரு திருத்தம் உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியின் வயதை 60-ல் இருந்து 62-ஆக உயர்த்துவது. அதைப்பற்றி யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லையென்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதேமாதிரி ஒரு உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருந்தால் அந்த வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு மற்றொரு மாநிலத்திற்கு மாற்ற அதிகாரம் வேண்டுமென்ற திருத்தம். இதைப்பற்றியும் யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

அதேமாதிரி பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தலைவர் இல்லாத ஒரு நிலைமையில், தலைவரைக் கலந்துகொண்டு பணியாற்ற முடியாத நிலைமையில் தற்காலிகமாக ஒரு தலைவரை அமர்த்திக்கொள்வது என்ற ஒரு பிரிவு. இதைப்பற்றியும் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லையென்று தெரிகிறது.

ஆனால் நீதிபதியின் வயது என்ன என்று நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் யார் நிர்ணயிப்பது என்பதற்கு இந்தத் திருத்தம் வழிகோலாகிறது. அதிலே ஜனாதிபதி தான் உயர்நீதி மன்ற பிரதம நீதிபதியைக் கலந்துகொண்டு வயதை முடிவு செய்வார் என்று இருக்கிறது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [6th August 1963]

கிறது. அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் ஆட்சேபித்தார்கள். ஜனாதிபதி பிரதம நீதிபதியைக் கலந்துகொண்டு முடிவு செய்வது என்றால் ஜனாதிபதி யார்? ஜனாதிபதி என்றால் நிர்வாகம். நிர்வாகத்திற்கு அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே உயர்நீதி மன்றத்தின் உயர்ந்த தன்மை, சுயேச்சைத் தன்மை இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது என்று கூறினார்கள். அது விதண்டா வாதம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஜனாதிபதியே நிர்ணயிப்பது என்று இருந்தாலும் கூடப் பாதகம் இல்லை. ஏனென்றால் இன்றையதினம் பல அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதிக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே இதையும் கொடுத்திருக்க லாம். ஆனாலும் ஜனாதிபதி அவர்கள் பிரதம நீதிபதியைக் கலந்துகொண்டு இதை முடிவு செய்வார்கள் என்று இருக்கும் போது இதையும் எதிர்ப்பது சரியாகாது. இதில் நிர்வாகம் தலையிடுகிறது, நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் தங்கள் சொந்தக் கருத்தை வைத்துக்கொண்டு செயல்பட வழியேற்படுகிறது என்று நினைக்கக் கொஞ்சங்கூட இடம் இல்லை.

ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆட்சி தன்னுடைய எந்தப் பொறுப்பையும் புறக்கணிக்க முடியாது. தங்கள் பொறுப்புகளை அந்த ஆட்சி வகித்துத்தான் ஆகவேண்டும். இன்னும் குறிப்பிடப்போனால் நீதி பரிபாலனத்தில் நிர்வாகத்தின் குறுக்கீடு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நிர்வாகம் வேறு, நீதிபரிபாலனம் வேறு என்பதாகப் பிரித்துவிட முதன்முதலாக நம் மாநிலத்தில்தான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பது கனம் அங்கத் தினர்களுக்குத் தெரியும். அப்படி இருக்க நீதிபதியின் வயதை நிர்ணயிக்கும் உரிமையை ஜனாதிபதியிடத்தில் விடுவதற்கு ஜனாதி பதி அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லையென்றால் பின் வேறு யார் முடிவு செய்வது? நீதிபதிகளின் விஷயத்தை நீதிபதிகளே முடிவு செய்து கொள்ளட்டும் என்று விடுவதா? அதனால்தான் ஜனாதி பதி அவர்கள் அதுவும் உயர்நீதி மன்ற பிரதம நீதிபதியைக் கலந்து கொண்டு முடிவு செய்யலாம் என்று செய்யப்பட்டிருக் கிறது. ஆகவே இதில் வேறுவேறு கருத்துக்களைப் புகுத்து வதற்கு அவசியம் இல்லையென்று நான் கூறுவேன்.

அதுமாதிரி ஒரு மாநில நீதிபதி இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றப்படுகிற விஷயம். அப்படி மாற்றக் கூடிய அதிகாரம் முன்னமேயே இருக்கிறது. இப்போது ஒன்றும் அப்படி மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அப்படி மாற்றப்பட்டால் அவர்களுக்குச் சில வசதிகள் அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்குச் சில சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்குத்தான் இப்போது இங்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தம் வகை செய்கிறது. ஒருசில கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்படி ஒரு மாநிலத்தில் உள்ள நீதிபதியை இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமா, அது அவசியமா என்பதைப்பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். மாறுதல் வேண்டுமென்று நான் கூடக் கூற மாட்

6th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

டேன். மாறுதல் இல்லாமல் இருப்பது நலம் என்று நான் கூடக் கூறுவேன். ஆனால் சில சமயங்களில் மாறுதலுக்கு அவசியம் ஏற்படுகிறது என்பதை உயர்நீதி மன்றமே கூறும் இதனால் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியை மாற்றி நியமிக்கவேண்டிய நிமித்தம் ஏற்படுகிறது. அந்தமாதிரி நிலைமை இங்கு இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை. சில சமயங்களில் சிறுபான்மையினர் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று கோருவதை யாரும் மறுக்க முடியவில்லை. அந்த வகையில் கூடச் சில சமயங்களில் ஒரு நீதிபதியை ஒரு மாநிலத்தில் இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்ற அவசியம் ஏற்படலாம். ஒருவரைக் கட்டாயப்படுத்தி மாற்றுவது என்பது இல்லை. ஆனால் ஒன்று எனக்குப் புரிகிறது. இம்மாதிரி ஒரு மாநில நீதிபதியை இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றுவது தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கும் என்று சொன்னதனால் இந்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. தேசிய ஒருமைப்பாடே வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு இதைச் சொன்னவுடன் இது ஏதோ என்று நினைத்து எதிர்க்கிறார்கள். தேசிய ஒருமைப்பாடு என்பதையே விட்டுவிடுவோம். இப்படி ஒரு நீதிபதியை ஒரு மாநிலத்தில் இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றவேண்டுமென்று இப்போது யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அப்படி மாற்றுவது என்றால் அவர்களுக்குச் சில வசதிகள், சில காமபென்சேடரி அலவன்சுகொடுக்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான் இந்தத் திருத்தம். ஆகவே இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆட்சேபிப்பதற்கு இடமில்லை யென்றே நான் கருதுகிறேன்.

கடைசியாக 311-ஆவது பிரிவு. அதுதான் பல அங்கத்தினர்களால் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. அதிலும் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது என்று நான் கூறுவேன். இப்போது 311-ஆவது செக்ஷன் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்றால், என்ன மாற்றப்பட்டிருக்கிறது? முன்பு இருந்த பிரிவை நான் வாசிக்கிறேன். முன்னமேயே நான் கூறினேன். “ஃபார் ஸம் ரீஸன்” என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூறினார்கள், அதை என்னவோ கொண்டுவந்து புகுத்திவிட்டோம் என்று.

“the decision thereon of the authority empowered to dismiss or remove such person or to reduce him in rank shall be final.”

“Final” என்ற வார்த்தையும், “for some reason” என்ற வார்த்தையும் பழைய அரசியல் சட்டத்தில் இருப்பவைதான். அவை புதிதாகச் சேர்க்கப்படவில்லை. தீர்மானத்தில் ஒன்றும் கை வைக்கவில்லை. இதிலே, பழைய அரசியல் சட்டப்படி முக்கியமான பிரிவு என்ன என்பதை வாசிக்கிறேன்.

“No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank until he has been given a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him.”

பழைய செக்ஷன் இதுதான். எத்தனை ‘trial’ என்பது பற்றியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [6th August 1963]

“reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him”

என்பதுதான் சட்டம். இப்போது மாற்றியிருக்கிற சட்டம் என்ன வென்றால்

“(2) No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank except after an inquiry in which he has been informed of the charges against him and given a reasonable opportunity of being heard in respect of those charges and where it is proposed, after such inquiry, to impose on him any such penalty, until he has been given a reasonable opportunity of making representation on the penalty proposed, but only on the basis of the evidence adduced during such inquiry :”

என்பதுதான். இப்போது இது விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது, விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நீதிமன்றத்தில் “against action taken” என்பதற்கு என்ன கருத்து என்பதிலே கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “against action taken” என்பதன் அர்த்தம் என்ன? அதற்கு விளக்கம் ஏற்பட வேண்டும். அதற்கு விளக்கம் கூறவேண்டுமென்ற முறையிலே விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இரண்டு ‘trial’ வேண்டுமா, ஒரு ‘trial’ வேண்டுமா என்பது பற்றியல்ல.

(3) If, in respect of any such person as aforesaid, a question arises whether it is reasonably practicable to hold such inquiry as is referred to in clause (2) the decision thereon of the authority empowered to dismiss or remove such person or to reduce him in rank shall be final.”

முதலிலே ஒரு விசாரணை நடக்கிறது. அது தண்டனை உண்டா என்பதைப் பற்றிய விசாரணை. நன்கு விசாரித்த பிறகு தண்டனை என்று முடிவாகிறது. விசாரணை நடந்து தண்டனை என்று வந்த பிறகு என்ன தண்டனை கொடுப்பது என்பது. பிறகு என்ன தண்டனை கொடுப்பது என்பதற்கு ஒரு விசாரணை. விசாரித்து தண்டனை கொடுப்பது என்பது முடிவான பிறகு எத்தகாக விசாரிப்பது? இப்போது, ‘பெரிய உரிமைகள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டுவிட்டன’ என்று சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் கூட இடம் இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் “Madras Services Manual” இருக்கிறது. அதிலே, விதிகள்

இருக்கின்றன. அதுதான் இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் நடைமுறையில் இருக்கிறது. ‘கான்ஸ்டிடியூஷன்’ படிதான் விதிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விதிகளின்படிதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதை இப்போது நான் படித்தால் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இப்போது மாறுதல்வருவதால் நம்முடைய மாநில செர்வீஸ் மான்யுவலுக்கு

6th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாறுதல் அவசியம் இல்லை. அரசியல் சட்டத்தின்படி எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அப்படி இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நடைமுறையில் ஏற்கனவே இருக்கிறது.

Without prejudice to the provisions of the Public Servants' Inquiries Act, 1850 (Central Act XXXVII of 1850), in every case where it is proposed to impose on a member of a service any of the penalties specified in items (iv), (vi), (vii) and (viii) in rule 8, the grounds on which it is proposed to take action shall be reduced to the form of a definite charge or charges, which shall be communicated to the person charged, together with a statement of the allegations on which each charge is based and of any other circumstances which it is proposed to take into consideration in passing orders on the case. He shall be required within a reasonable time, to put in a written statement of his defence and to state whether he desires an oral inquiry or only to be heard in person. An oral inquiry shall be held if such an inquiry is desired by the person charged or is directed by the authority concerned. At that enquiry oral evidence shall be heard as to such of the allegations as are not admitted, and the person charged shall be entitled to cross-examine the witnesses, to give evidence in person and to have such witnesses called, as he may wish, provided that the officer conducting the inquiry may, for special and sufficient reason to be recorded in writing, refuse to call a witness. After the inquiry has been completed, the person charged shall be entitled to put in, if he so desires, any further written statement of his defence. If no inquiry is held and if he had desired to be heard in person, a personal hearing shall be given to him. The proceedings shall contain a sufficient record of the evidence and a statement of the findings and the grounds thereof.

(ii) After the inquiry referred to in clause (i) has been completed and after the authority competent to impose the penalty mentioned in that clause has arrived at provisional conclusions in regard to the penalty to be imposed, the person charged shall be supplied with a copy of the report of the enquiring authority and be called upon to show cause, within a reasonable time not ordinarily exceeding one month, against the particular penalty proposed to be inflicted. Any representation in this behalf submitted by the person charged shall be duly taken into consideration before final orders are passed.

இது இப்போது நடைமுறையில் இருப்பது. ஆகவே, 311 வது பிரிவில் திருத்தம் காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் விதிகளை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை. திருத்தம் என்ன கூறுகிறதோ அதுதான் இப்போது அமலில் இருக்கிறது. இந்த 311-வது பிரிவுக்கு விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுடைய உரிமை, பாதுகாப்பு உரிமை எந்த அளவுக்கும் பாதிக்கப்படவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[6th August 1963]

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளுடைய ஓய்வு பெறும் வயது 62 வரை உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறபோது மாவட்ட நீதிபதிகள் ஓய்வு பெறும் வயது 55 ஆகவே இருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்ட நீதிபதிகளுடைய வயதும் உயர்த்தப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாவட்ட நீதிபதிகள் ஓய்வு பெறும் வயதுக்கும் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் ஓய்வு பெறும் வயதுக்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை. இப்போது உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ஓய்வு பெறும் வயதைப் பற்றி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட நீதிபதிகளுடைய வயதை நிர்ணயிப்பது பற்றி அரசில் அமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் ஒன்றுமில்லை. அதைப்பற்றி இப்போது அரசாங்கமும் முடிவு ஒன்றும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய வயதை நீடிப்பதாக அரசாங்கம் இப்போது முடிவு எடுக்கவில்லை.

MR. SPEAKER : The question is—

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the House of Parliament.”

The Resolution was put and carried.

(2) RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (SIXTEENTH AMENDMENT)
BILL, 1963.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the House of Parliament.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே 19-வது ஆர்டிகிள் படி சில ஜீவதாரமான உரிமைகள் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பேசுவதற்கும், கருத்துக்கள் தெரிவிப்பதற்கும், கூட்டமாகக் கூடுவதற்கும்—ஆயுதங்கள் இல்லாமல் கூட்டங்கள் கூடுவதற்கும், சங்கங்கள் அமைத்துக் கொள்வதற்கும் ஜீவதாரமான உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மாநில ஆட்சிகளோ அல்லது மத்திய ஆட்சியோ குறிப்பிட்ட சில உரிமைகள் பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவிலே சட்டங்கள் செய்வதற்கும் இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அளிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் பொதுவாக நாட்டின் பாதுகாப்பு, அமைதியை நிலைநாட்டுவது, நல்ல ஒழுக்கத்திற்குப் பங்கம் இல்லாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வது என்ற வகையிலே சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.